

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I.**, bytom **V.**, zastúpeného **R.**, bytom **P.**, proti žalovanému: **Železničná polícia, oddelenie T.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3644857 séria DP zo dňa 21.8.2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/26/2007-43 zo dňa 29.4.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/26/2007-43 zo dňa 29.4.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3644857 séria DP zo dňa 21.8.2007 o uložení pokuty v sume 100,-Sk v blokovom konaní na mieste.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že v zmysle § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní. Dôvodil tým, že žalobcovi nebolo vydané žiadne rozhodnutie prvostupňovým ani druhostupňovým správnym orgánom a predmetný priestupok žalobcu bol prejednaný v neformálnom skrátenom blokovom konaní podľa § 84 ods. 1

zákona. Poukázal na § 84 ods. 2 zákona, podľa ktorého sa proti uloženiu pokuty v blokovom konaní nemožno odvolať a na skutočnosť, ktorú žalobca nespochybnil, že pokutu zaplatil na mieste a nevyužil ani zákonnú možnosť uloženú pokutu zaplatiť neskôr, teda súhlasil a bol uzročený s priestupkom, ktorý sa mu kládol na vinu.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie. Svoje odvolanie zdôvodnil tým, že súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov sa riadi princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, pričom súdny prieskum rozhodnutí vydaných v blokovom konaní nie je nijakým osobitným predpisom vylúčený a poukázal i na čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalobca ďalej súdu prvého stupňa vytýkal, že sa neriadil dôsledne hypotézou právnej normy obsiahnutej v § 247 OSP, pretože tento postup možno uplatniť len v prípade, ak sa proti rozhodnutiu správneho orgánu nejaké opravné prostriedky pripúšťajú. K otázke nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vydaného v blokovom konaní poukázal na stanovisko Občianskoprávneho kolégia NS SR z 3.10.2001.

Podľa jeho názoru je blokové konanie osobitným druhom rozhodnutia vydaného v správnom konaní skrátenou formou a blok nie je len potvrdením o zaplatení pokuty, ale je osobitným druhom rozhodnutia. Namietal nenaplnenie podmienok stanovených v § 84 ods. 1 a § 85 ods. 4 zákona a poukázal i na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 246c OSP, § 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktorú mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 84 za priestupok možno uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je spoľahlivo zistený, nestačí dohovárание a obvinený z priestupku je ochotný pokutu (§ 13 ods. 2) zaplatiť (ods. 1).

Proti uloženiu pokuty v blokovom konaní sa nemožno odvolať (ods. 2).

Podľa § 85 ods. 4 veta druhá zákona na pokutových blokoch sa vyznačia údaje o tom, komu, kedy a za aký priestupok bola pokuta v blokovom konaní uložená.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa domáha preskúmania rozhodnutia, ktorým mu bola dňa 21.8.2007 uložená v blokovom konaní pokuta 100,- Sk. Žalobca nespochybnil, že pokutu na mieste zaplatil, o čom prevzal potvrdenku – blok na 100,- Sk č. 3644857 séria DP. Podľa vyjadrenia žalovaného a založenej prílohy bol pokutový blok č. 3644857 séria DP (zväzok č. 072 898) riadne vypísaný podľa predtlaču, zaevidovaný a obsahuje všetky údaje vyžadované v § 85 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb.

Predmetom posúdenia súdom je otázka, či rozhodnutie o pokute vydané v skrátanom blokovom konaní v zmysle § 84 ods. 1 zákona 372/1990 Zb. môže byť predmetom preskúmacieho súdneho konania.

Je nepochybné, že uloženie pokuty v blokovom konaní je individuálnym správnym aktom vydaným príslušným správnym orgánom, ktorým dochádza k zásahu do práv a povinností dotknutého priestupcu. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že jednou z podmienok prípustnosti vydania rozhodnutia v blokovom konaní podľa § 84 ods. 1 zákona je skutočnosť, že je ochotný pokutu zaplatiť. Ďalšou podmienkou, ktorá musí byť kumulatívne splnená, je, že priestupok bol spoľahlivo zistený. V prípade, ak by priestupca nepovažoval priestupok za spoľahlivo zistený, prípadne by z iného dôvodu nebol ochotný pokutu zaplatiť, nasledovalo by riadne priestupkové konanie, ktorého súčasťou by bolo aj dokazovanie. Začatím takéhoto správneho priestupkového konania teda fakticky disponuje osoba, ktorá sa mala priestupku dopustiť. Priestupca teda buď považuje priestupok za spoľahlivo zistený, nechce sa ďalšiemu konaniu podrobiť a súhlasí so sankciou uloženou v blokovom konaní alebo priestupok nemá za preukázaný, nesúhlasí so zaplatením pokuty a využije svoje právo na začatie správneho konanie o priestupku. V predmetnej právnej veci však žalobca svoje právo nevyužil.

Zmyslom prieskumu správnych rozhodnutí v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany tam, kde osoby, ktoré tvrdia, že boli na svojich právach ukrátené rozhodnutím

a postupom správneho orgánu, sa ochrany týchto svojich práv nedomohli v konaní pred správnym orgánom, hoci sa o to pokúsili využitím dostupných prostriedkov. V predmetnej veci však žalobca nepožadoval, aby s ním bolo vedené riadne konanie o priestupku, ktoré by bolo správnym konaním v prvom stupni a proti ktorému by boli prípustné opravné prostriedky v zmysle zákona, ale sa uspokojil s ukončením veci v blokovom konaní, teda nevyužil opravné prostriedky v správnom konaní, ktoré zákon pripúšťa a preto sa žalobca teraz nemôže úspešne domáhať súdnej ochrany.

Pri použití opačného výkladu prieskumu správnych rozhodnutí vydaných v blokovom konaní by totiž súd namiesto činnosti prieskumnej vykonával sám činnosť, ktorú by inak mal uskutočňovať správny orgán, ak by priestupca takéto konanie svojim nesúhlasom s uložením pokuty v blokovom konaní vyvolal.

Nie je preto rozhodujúce, že proti uloženiu pokuty v blokovom konaní nie sú prípustné opravné prostriedky podľa § 84 ods. 2 zákona; rozhodujúcou je skutočnosť, že žalobca nevyužil opravné prostriedky v konaní o priestupku, ktoré mohol vyvolať. Nemožno preto skonštatovať, že žalobca vyčerpal všetky právnymi predpismi prípustné opravné prostriedky v správnom konaní a preto sa žalobca nemôže teraz domáhať súdneho prieskumu ním napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa nemožno v zmysle citovaného ustanovenia hovoriť o vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ak žaloba smeruje proti rozhodnutiu vydanému v blokovom konaní podľa § 84 a nasl. zákona č. 372/1990 Zb. v dôsledku súhlasu účastníka a jeho vedomého rozhodnutia, že priestupok nebude prejednávaný v následnom konaní pred správnym orgánom, ktorého predmetom by bolo skutkové i právne posúdenie jeho konania, preto ak takýto predpoklad pre postup súdu chýba, je potrebné konanie zastaviť v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, **ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom**, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých

odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v predmetnej veci boli dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania a preto podľa § 219 OSP napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Takýto postup neodporuje ani čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky v zmysle ktorého každý sa môže domáhať **zákonom ustanoveným postupom** svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, **ak zákon neustanoví inak**. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Pretože žalobca bol v konaní neúspešný, súd mu právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. augusta 2009

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová